

Obsah

Jak si život zahrává...

Výtah	5
Mesdames et messieurs! Faites votre jeux!	26
Drahý taťko, tralalala...	31
Ten mizera Cliff Brandy!	39
Rožený komediant	45
Riskantní hra: <i>High low stud poker</i>	50
Starý <i>master</i> , dvorní pořadatel honů	67
Rejdař Goldlack a mladý mechanik...	71
Dovolíte, slečno, abych ten účet vyrovnal?	76
Joe Big Nose Callaghan, gangsterský boss	81
Dívka z Marsu	87
Životní družka...	93
„Dokážete mou dceru zaopatřit, mladý muži?“ otázal se pan král	99
Začít nový život: jako jogín	106
Buďte tak laskav, smetanu mi dnes nedávejte...	113
Víly neexistují... Nebo že by přece?!	131
Arizona-Steve	137
Drahý klobouk z Bond Street	145
Božské umění	153
Kdepak podfuk, seňore! Absolutně žádný švindl!	161
Jednooký starý tulák z pamp	167
Kostkované zebry na světě nejsou	189
Klid prosím! Pan prezident přemýšlí!	197
Ženy dovedou být nemilosrdné...	205
Král zvířat	211

Být či nebýt...

- Žádný div, že mladý šlechtic Philippe d'Arzare
miloval překrásnou Marinettu a ucházel se o ni... 221
- „Proboha, mami, taková pitomost! Jak můžeš něco
takového vůbec říct?! Copak nevěříš vlastní dceři?
A ke Kájovi taky nemáš ani špetku důvěry?“ 229
- „Dónalle, můj synu! Musím si s tebou pohovořit
o něčem závažném...“ 237
- „Ach promiňte, mohla bych si od vás půjčit vývrtku,
paní Martensová? Mám takovou chuť na doušek
portského!“ 243
- Polibek je doušek ničeho, chutnající
jako andělská píseň. 251
- Kostel *Santo Stefano* byl zaplněn až do posledního
místečka a Umberto si pro jistotu, aby zbytečně
neriskoval, oblékl neprůstřelnou vestu. 263
- Na palubě luxusního parníku „Ocean-Star“ se
ovšem pohybovalo dost a dost mladých krásných
žen; mnohem horší to však bylo s dostatkem
příležitostí poznat se s nimi blíž... 269
- „Jsi sama, *mon chéri*?“ zašeptal Pierre Bonbonnière,
„tvůj manžel není doma?“ 275
- Ke šťastnému manželství nestačí jen dva páry
bosých nohou v posteli. 283
- „Deset tisíc liber je víc, než na opravu hlavic sloupů
a všechny ostatní práce potřebujeme...“ 297
- „Ty se do toho laskavě neplet, Luiso.
Snad si nemyslíš, že bych svou jedinou dceru
dal prvnímu darmochlebovi, co si sem přijde!“ 303
- „Nesahej na mě, ty jeden sukničkáři! Ani pomyslet
na to nechci, že jsem si tě vzala...“ 309

- Několik desetiletí strávili Roger Nudditt
a Mark Murray na moři a po celý ten čas
měli stále stejný sen. 315
- „Promiňte, kolik je hodin? Bohužel jsem si
zapomněl nařídít hodinky...“ 321
- Sandra se do toho mladého policisty zamilovala.
Věděla, že je to ten pravý. Bezpochyby. 329
- „Mademoiselle Sylvette, kam až smím s vámi zajít
za tisíc franků?“ 337
- Kdykoli pan profesor chytal motýly, zbytek světa
pro něho přestal existovat... Dokonce
i na Barbaru úplně zapomněl... 343
- Herecké umění znamená natolik upoutat
obecenstvo, aby přestalo kašlat! 353
- „Myslím, že Jean mě už nemiluje. Nezajímá ho nic
než ta jeho pitomá advokátní kancelář...“ 365
- „Ještě jednou si ten plán spolu důkladně projdeme.
Tak tady je Edinburgh - a tady Bank
of Scotland...“ 371
- „Když tak zrovna mluvíme o téměř beznadějných
situacích - to já jsem kdysi jedno
své dobrodružství v Tichém oceánu málem
zaplatil životem...“ 379
- „Abyste věděla, milá paní Berglundová, vlastně mi
do toho vůbec nic není, ale přece jen byste si
měla zkusit někoho najít...“ 387
- „Ve vedlejší místnosti ovšem přenocuješ s Fatiou,
naší nejstarší dcerou. Ale ne aby ses jí dotkl,
jinak...“ 395
- „Štefane,“ řekla Zuzanka Holmová naléhavým
tónem, „pověz mi upřímně: Jsi ženatý?“ 403
- „Tak co říkáte, Bridgeto O'Neillová,
nevyjdeme si dnes večer spolu
na malou procházku po pláži?“ 411